

Og jeg ved noget om ministeren. Jeg ved, at hun har et hjerte, jeg ved, det er rødt, jeg ved oven i købet, at det sidder til venstre. Men når hele Folketinget er enig om, at man ikke hjemsender afviste asylansøgere – det sagde ministeren også, at det gør vi ikke, de skal ikke tvangshjemsendes – så står jo alene spørgsmålet tilbage: Skal asylansøgerne sidde i asylcentre og mere eller mindre gå til, eller skal vi give dem et ordentligt liv, mens vi venter på at kunne sende dem hjem? Det er jo sådan set det, det drejer sig om, nemlig: Skal de have en uddannelse, som de kan bære med tilbage til Irak, når forholdene tillader det, eller skal de ikke have en uddannelse? Skal vi give dem et arbejde, eller skal vi ikke give dem et arbejde? Skal børnene have nogen ordentlige forhold osv.?

Altså, vi er jo alle sammen mennesker, de fleste er forældre eller bedsteforældre; vi må da have en holdning til mennesker. Hvordan behandler vi folk, indtil vi kan sende dem tilbage, som alle er enige om? Det svar savner jeg altså.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen det er jeg selvfølgelig ked af at hr. Ole Sohn savner, for jeg synes sådan set, jeg var inde på det her tidligere, men jeg vil gerne gentage det. For der er ingen af os, der ønsker, at der er nogen, der går til, at man skal gå til i vores asylcentre, tværtimod.

Derfor skal vi sikre, at der i den tid, man opholder sig i vores centre, er nogle gode forhold, at der er muligheder for aktiviteter, at der er undervisning, især for børnene, at der er mulighed for at bevæge sig rundt, og at der også er de fysiske rammer, der skal til. Det er sådan set også det, vi har sikret.

Men så spørger hr. Ole Sohn om noget, som så er meget mere principielt, og det kan man selvfølgelig godt tage en drøftelse af. Det er: Hvem er det, der skal respektere en afgørelse? Er det den enkelte, der har ansvaret for det, eller er det de danske myndigheder, der har ansvaret for, at den enkelte respekterer afgørelsen? Og derfor: Nej, vi tvangshjemsender ikke nogen, før vi med de pågældende lande har en god og fornuftig aftale.

Men der ligger i reglerne i dag, at når man får en afgørelse fra myndighederne – og det tror jeg jo gælder generelt i det danske retssystem – så er man selv forpligtet til at efterleve den afgørelse; og derfor udgangspunktet, at man skal rejse frivilligt hjem som afvist asylansøger.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Og så er der kun en til med korte bemærkninger på min liste, og så går vi til afstemning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen vi ved, at nogle af de afviste asylansøgere har siddet i lejrene, i øvrigt i længere tid, end ministeren har siddet i Folketinget, så det er sådan set i relativt mange år; vi ved, at vi kunne have gavn af dem som arbejdskraft, at de kunne have gavn af at få en uddannelse, og at når tiden er til det, bliver de sendt hjem. Så det, vi dybest set taler om, er: Hvordan behandler vi folk, mens vi venter?

Der siger ministeren og Dansk Folkeparti – og desværre har de fået De Konservative med – at så må de sidde i asylcentre. Og det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg er sikker på, at ikke ret mange i befolkningen forstår, at vi behandler medmennesker sådan, og det er jo sådan set dybest set det, vi snakker om.

Ingen er uenig i, at afviste asylansøgere skal sendes hjem, når forholdene tillader det. FN fraråder det, og man kan jo bare slå op på tv, så kan man se, at forholdene ikke er til, at man sender dem hjem, og ministeren siger: Vi tvangshjemsender ikke nogen.

Så tilbage står: Hvordan behandler vi folk, mens de venter? Og det forstår jeg simpelt hen ikke at Folketinget ikke kan blive enig om. Giv dem et arbejde, giv dem en uddannelse, giv dem et ordentligt liv, både til gavn for os og til gavn for dem selv.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er helt enig i, at hvis det handler om at vente på at få en afgørelse, så er det ikke en, man skal vente på i årevis, og sådan er det heldigvis ikke mere. Sådan var det engang, under den tidligere regering. Men noget af det, som der virkelig er blevet sat ind med, er at sørge for, at der nu er en kort sagsbehandlingstid, så asylansøgere i Danmark ikke venter i årevis på en afgørelse. De får rimelig hurtigt en afgørelse om, om deres fremtid er i Danmark eller deres fremtid er i deres hjemland. For det er jeg enig i. Det ville være umenneskeligt, hvis det var det, de sad og ventede på. Men det er ikke det, de sidder og venter på, de har fået afgjort deres sag, og nogle har så fået afslag.